

konservative Folkeparti har den Opfattelse, at han er fritaget for yderligere Diskussion, for der trænges netop i høj Grad til Diskussion om dette Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem, der nu talte, mener, at Hr. Schovelin i de af mig citerede Bemærkninger bliver frigjort for — hvad skal jeg sige — politisk Tiltale, fordi han har citeret Udtalelser af Hørup, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det aldeles ikke frigør Hr. Schovelin. Hørups Udtalelse er nemlig faldet for lang, lang Tid siden; den Gang der var Fred i Verden; men den ærede Landstingsmand Hr. Schovelins Udtalelse blev fremsat, efter at Krigen var brudt ud, og efter at Samfundsmagten havde set sig foranlediget til at træffe regulerende Foranstaltninger, og han gjorde Hørups Udtalelser til sine. Derved bliver Hr. Schovelins Tankegang af en helt anden Art end Hørups og langt mere farlig end Hørups var i Fredstider. Og hvad det angaar, som er udtalt af det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), da vil jeg hævde, at naar man under en Behandling af Kornlovsforslaget, under hvilken det ærede Medlem var det konservative Folkepartis Fører, ønsker, at Nedsættelserne af Prisen paa Brødkorn og Sukker skal gaa ud af dette Lovforslag, saa kan det kun betyde, at man har et Haab om, at en saadan Nedsættelse kan forpurre ved et særligt Lovforslag. Her hjælper det ikke, at man har udtalt sin Villighed til at være med til et saadant Lovforslag, for det er en given Ting, at der kan kun ligge det Haab bagved, at Lovforslaget ikke gennemføres. Hvis man nemlig ikke havde et saadant Haab, men i Realiteten var Tilhænger af, at Brød- og Sukkerprisen skulde nedsættes, var der ikke Gnist af Grund til at trække det ud af det Lovforslag, der blev behandlet.

P. Andersen: Af Organisationen af Fæstere i Svendborg Amt, der er en Afdeling af Landsorganisationen for Fæstere, er jeg blevet anmodet om at stille til den højtærede Justitsminister forskellige Spørgsmaal angaaende Forholdet mellem Administrationen for Stamhuset Thorseng og Baroniet Schelenborg og Fæsterne under dette Gods. Dette Stamhus blev den 12. September 1900 overtaget af Hofjæger-

mester, Ritmester Carl Frederik Sophus Vilhelm, Baron Juel-Brockdorff. Ved kongelig Resolution af 1902 blev der nedsat en Administrationskommission paa to Medlemmer, nemlig Kammerherre, Hofjægmester I. L. Grev Ahlefeldt-Laurvig-Bille og Borgmester og Byfoged samt Birkedommer C. L. Schou af Svendborg. Den 2. Marts 1905 blev der udfærdiget Salgsresolution angaaende Salget af Schelenborgs Fæstegods, og den sidste Rest af Fæstegodset blev solgt den 11. Marts 1917 til Sjællands og Fyns Stifts Udstykningsforening til videre Salg til Fæsterne og Lejerne. Den 3. December 1907 blev der udnævnt et tredje Medlem af Administrationskommissionen for Stamhuset Thorseng. Dette tredje Medlem var Borgmester, Byfoged og Birkedommer Osvald Friis Smith af Svendborg. Han blev indsat i Administrationskommissionen for at gennemføre Salget af Thorseng Fæstegods, hvilket Formanden for Administrationskommissionen, Grev Ahlefeldt-Laurvig-Bille havde modsat sig Salget af; og for at der vedblivende kunde være Majoritet for denne Anskuelse i Kommissionen, blev daværende Folketingsmand, Gaardejer Andreas Kristensen Rosager af Vejstrup den 25. Marts 1908 indsat som Medlem af Kommissionen i Stedet for Birkedommer Schou af Fredensborg, der da var afgaaet ved Døden. Den 31. Oktober 1908 indsendte den saaledes ændrede Administrationskommission Andragende til Justitsministeriet om Approbation paa Salgsplan for Stamhuset Thorsengs Fæstegods, hvorefter Ministeriets Salgsresolution blev udfærdiget den 16. December 1908, gældende for 10 Aar. To Aar efter, den 24. Juni 1910, tilskrev Justitsministeriet paa Taasinge Fæsterudvalgs Foranledning Administrationskommissionen, at det var Ministeriet magtpaaliggende, at Salget af Fæstegodset fremmedes uden Ophold, og tre Aar efter, den 13. August 1913, anmodede Justitsministeriet Administrationskommissionen om at lade det være sig magtpaaliggende at fremme Salget af de resterende Fæstesteder under Stamhuset med størst mulig Energi. To Aar efter, den 27. Maj 1915, udtalte Konseilspræsident og Justitsminister C. Th. Zahle til en Deputation af Fæstere fra Taasinge, at det var Justits-